

rens bekendtgørelse om at sænke godtgørelserne, oven i købet med tilbagevirkende kraft. Den slags spørgsmål bør forelægges lovgiverne, medmindre det er en sag, som parterne selv kan forhandle sig til rette om.

Kl. 14.50

Jeg synes under alle omstændigheder, der er en række forslag, som vi må blive klogere på under udvalgsbehandlingen, f.eks. når arbejdsgiverne nu siger, at antallet af sager har været stærkt stigende, hvor mange er der så rent faktisk tale om? Og hvad vil godtgørelsen blive til lønmodtagere, hvor arbejdsgiveren har begået bevidste og betydelige overtrædelser af lov om ansættelsesbeviser? F.eks. hvis en arbejdsgiver nægter at lave et ansættelsesbevis, kan vi så komme over de 10.000 kr., som lønmodtageren får i godtgørelse i dag?

Som sagt er vi overvejende positivt stemt over for regeringens forslag, og vi så meget gerne, at den del af Socialdemokraternes forslag, der går ud på at fratage ministeren hans bemyndigelse, bliver indarbejdet i L 75. Vi ser frem til en god udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu hørte jeg den radikale ordfører sige noget om et urimelig højt godtgørelsesniveau, og derfor kunne jeg godt – bare til illustration i forhold til, at vi her har nogle arbejdsgivere, der begår nogle mindre fejl – tænke mig at få bekræftet, at hvis vi snakker om en arbejdsløs, som begår en mindre fejl, f.eks. kommer en halv time for sent til et møde, glemmer at melde adresseforandring osv., så er bødestørrelsen 3 ugers karantæne, altså et beløb på et stykke over 10.000 kr.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu kan jeg ikke helt huske sanktionsreglerne i hovedet, men jeg mener, at vi ved de sidste forhandlinger fik lavet sådan en klippekortsordning, så den første gang, man begår en fejl af den karakter, hr. Jørgen Arbo-Bæhr peger på, vil den være undskyldelig, anden gang falder hammeren med de 3 ugers karantæne, og tredje gang mister man dagpengereften helt. Så jeg mener faktisk, at forligspartierne med Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har fået en lempelse ind i de sanktionsbestemmelser.

Men jeg er lidt ked af, at det afsporer debatten fra diskussionen om ansættelsesbeviser, men hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan jo komme igen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det var i og for sig bare for at få illustreret, at der ikke er noget som helst urimeligt eller særlig højt i, at godtgørelsesniveauet typisk i sådan nogle sager, med mindre det er fuldstændig bagatelagtigt og det derfor ikke fører til nogen som helst godtgørelse, ligger på 5.000 kr. At kalde det et urimelig højt niveau er fuldstændig ude af proportioner med, hvordan man straffer arbejdsløse, som laver små fejl.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg er jo nødt til at forholde mig til sagen, til den konkrete situation. Uanset om jeg i øvrigt måtte have sympati for hr. Jørgen Arbo-Bæhrs holdning på nogle områder, når det gælder de arbejdsløse, så må jeg forholde mig til det her konkrete forslag.

Jeg synes, det er for meget, at man som arbejdsgiver skal betale 5.000 kr. i godtgørelse til en ansat, hvis man har formastet sig til at glemme at ændre vedkommendes navn, fordi lønmodtageren er blevet gift, eller fordi arbejdspladsen har skiftet adresse, hvad lønmodtageren udmærket ved, da han jo følger med på den nye adresse. Jeg synes, man er nødt til at anlægge en vis rimelighedsbetragtning.

Jeg synes, det er fair nok, hvis der er sket nogle overtrædelser, som har haft betydning for lønmodtageren og hans eller hendes kendskab til sine rettigheder, at arbejdsgiveren skal betale en væsentlig godtgørelse. Men med hensyn til sådan bagatelagtige sager synes jeg faktisk lidt, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr sammen med S og SF gør sig skyldig i en urimelig behandling over for de her arbejdsgivere.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre, og den næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Hvis man lytter til debatten i dag, tror jeg, der er mange, der vil undre sig over, at man kan have en debat om, hvorvidt domstolene idømmer store bøder på baggrund af et manglende eller forkert husnummer i et ansættelsesbrev. Jeg forestiller mig ikke, at der findes eksempler i den store verden på, at domstolene beskæftiger sig med den form for bagateller.

Det, der derimod er lidt særegent ved den her sag, er ministerens iver efter at gå ind og ændre